

iPure.cz

iPad s Magic Keyboard | Píšeme na iPadu | Pandemie
Zvonek Ring pro HomeKit | Efektujeme hlas

iPure.cz 133/2020, čtvrtý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Dvě tváře Applu

Editorial ■ Honza Březina

Někdy mám pocit, jako kdyby měl Apple rozpolcenou osobnost nebo v něm působilo několik zcela odlišných týmů.

Zatímco nové MacBooky Air a iPhone SE jsou prostě pecka, tento týden představené MacBooky Pro 13" potěší opravdu málokoho. Zatímco iPadOS 13.4 se může pochlubit opravdu skvěle zvládnutou podporou myši a trackpadu, tak macOS Catalina se pořád nemůže zbavit otravných chyb a nedodělků. A zatímco Apple TV+ se konečně začíná obsahově slibně rozjíždět, Apple Arcade je minimálně z mého pohledu pořád nemastný a neslaný.

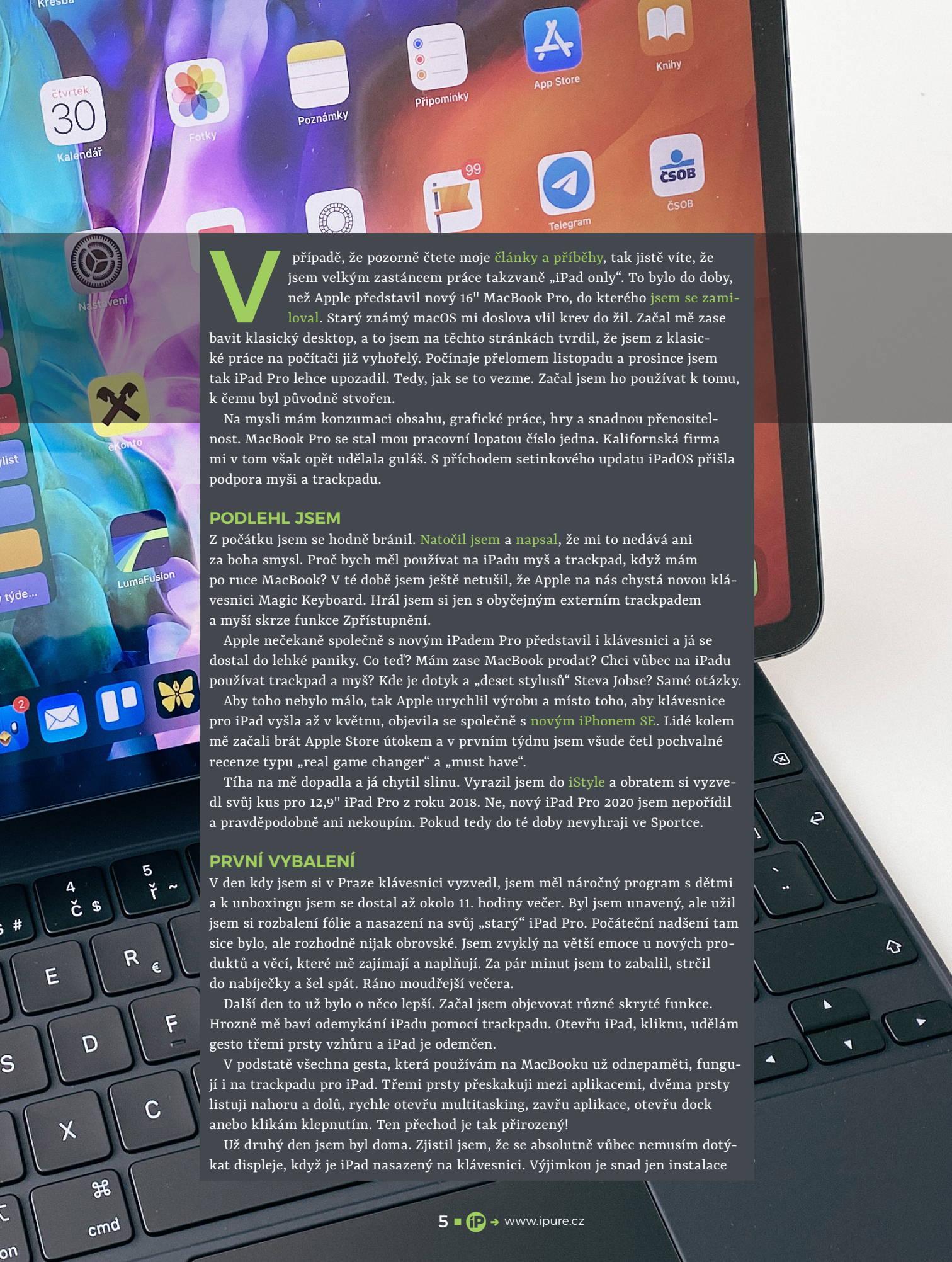
Prostě, Apple má svá pozitiva i negativa jako každá jiná značka. Naštěstí i v tomto čísle magazínu iPure najdete dost důvodů, proč Apple milovat. Příjemnou zábavu.

Magic Keyboard

Sen o modulárním tabletu
skutečností

Koukám na blikající kurzor a přemýšlím, jak začít. Svůj vztah k nové klávesnici Magic Keyboard s trackpadem pro iPad Pro bych přirovnal k jízdě na centrifuze. Když ji Apple představil, byl jsem nadšený, pak nadšení vyprchalo a neměl jsem o ni vůbec zájem. Nyní ji mám týden nasazenou a kompletně jsem překopal workflow – velký iPad Pro, 16" MacBook Pro a dva trackpady. Jde to dohromady? Není to už trochu moc?

V případě, že pozorně čtete moje články a příběhy, tak jistě víte, že jsem velkým zastáncem práce takzvaně „iPad only“. To bylo do doby, než Apple představil nový 16" MacBook Pro, do kterého jsem se zamiloval. Starý známý macOS mi doslova vлил krev do žil. Začal mě zase bavit klasický desktop, a to jsem na těchto stránkách tvrdil, že jsem z klasické práce na počítači již vyhořelý. Počínaje přelomem listopadu a prosince jsem tak iPad Pro lehce upozadil. Tedy, jak se to vezme. Začal jsem ho používat k tomu, k čemu byl původně stvořen.

Na myslí mám konzumaci obsahu, grafické práce, hry a snadnou přenositelnost. MacBook Pro se stal mou pracovní lopatou číslo jedna. Kalifornská firma mi v tom však opět udělala guláš. S příchodem setinkového updatu iPadOS přišla podpora myši a trackpadu.

PODLEHL JSEM

Z počátku jsem se hodně bránil. Natočil jsem a napsal, že mi to nedává ani za boha smysl. Proč bych měl používat na iPadu myš a trackpad, když mám po ruce MacBook? V té době jsem ještě netušil, že Apple na nás chystá novou klávesnici Magic Keyboard. Hrál jsem si jen s obyčejným externím trackpadem a myši skrze funkce Zpřístupnění.

Apple nečekaně společně s novým iPadem Pro představil i klávesnici a já se dostal do lehké paniky. Co teď? Mám zase MacBook prodat? Chci vůbec na iPadu používat trackpad a myš? Kde je dotyk a „deset stylusů“ Steva Jobse? Samé otázky.

Aby toho nebylo málo, tak Apple urychlil výrobu a místo toho, aby klávesnice pro iPad vyšla až v květnu, objevila se společně s novým iPhone SE. Lidé kolem mě začali brát Apple Store útokem a v prvním týdnu jsem všude četl pochvalné recenze typu „real game changer“ a „must have“.

Tíha na mě dopadla a já chytil slinu. Vyrázil jsem do iStyle a obratem si vyzvedl svůj kus pro 12,9" iPad Pro z roku 2018. Ne, nový iPad Pro 2020 jsem nepořídil a pravděpodobně ani nekoupím. Pokud tedy do té doby nevyhrají ve Sportce.

PRVNÍ VYBALENÍ

V den kdy jsem si v Praze klávesnici vyzvedl, jsem měl náročný program s dětmi a k unboxingu jsem se dostal až okolo 11. hodiny večer. Byl jsem unavený, ale užil jsem si rozbalení fólie a nasazení na svůj „starý“ iPad Pro. Počáteční nadšení tam sice bylo, ale rozhodně nijak obrovské. Jsem zvyklý na větší emoce u nových produktů a věcí, které mě zajímají a naplňují. Za pár minut jsem to zabalil, strčil do nabíječky a šel spát. Ráno moudřejší večera.

Další den to už bylo o něco lepší. Začal jsem objevovat různé skryté funkce. Hrozně mě baví odemykání iPadu pomocí trackpadu. Otevřu iPad, kliknu, udělám gesto třemi prsty vzhůru a iPad je odemčen.

V podstatě všechna gesta, která používám na MacBooku už odnepaměti, fungují i na trackpadu pro iPad. Třemi prsty přeskakují mezi aplikacemi, dvěma prsty listuji nahoru a dolů, rychle otevřu multitasking, zavřu aplikace, otevřu dock anebo klikám klepnutím. Ten přechod je tak přirozený!

Už druhý den jsem byl doma. Zjistil jsem, že se absolutně vůbec nemusím dotýkat displeje, když je iPad nasazený na klávesnici. Výjimkou je snad jen instalace

nové aplikace v App Store, kde musíte potvrdit nákup bočním tlačítkem. Všude si vystačím s kruhovým kurzorem.

TRACKPAD A KLÁVESNICE

Na to, že je trackpad velký 5 × 10 cm, se na něj bez problémů vejdu i mé velké prsty. A to jsem, prosím pěkně, rozmazlený z velkého trackpadu na MacBooku. Líbí se mi, že si v Nastavení mohu zapnout kliknutí klepnutím. Nemusím tak trackpad promačkávat a poslouchat tupý zvuk. Mohu přitom využít celou plochu trackpadu. Pomocí dvou prstů aktivuji kdekoliv sekundární kliknutí, například na ikoně aplikace mohu rychle zvolit nějakou funkci. V Souborech mohu sdílet, kopírovat či exportovat do jiných aplikací. Všude, kde jsem doteď držel prst, používám klepnutí dvěma prsty na trackpad. A je to spolehlivější a rychlejší.

Úplná pohádka pak panuje v oblasti psaní. Opět jsem se tomu tématu v **iPure věnoval** několikrát. Moc dobře víte, jak jsem měl rád všechny generace klávesnic Smart Keyboard. Nikdy mi nechybělo podsvícení, protože píšou všemi deseti – bez kórkání. Také jsem nikdy zvláště nepražil po funkčních klávesách v horní řadě, protože na iPadu jsem se vždy chtěl soustředit na jednu činnost (ač se ovládání zvuku nebo přepínání písniček může hodit).

Absenci funkčních kláves dost uživatelů kritizuje. Já to beru pragmaticky. Kdyby tam byla další řada kláves, klávesnice by musela být buď větší, nebo klávesy menší. Rozhodně by nemohla viset ve vzduchu, protože byste se při psaní neustále dotýkali displeje.

Pokud jde o zdvih, nevádí mi ten, který má „obvyčejná“ Smart Keyboard. Na novince se však píše mnohem lépe. Klávesy připomínají MacBook. Už jen dotyk vám jasně říká, tohle je prostě kvalitní práce, ne jen kus potažené látky. Pokud vám chybí tlačítko Escape, můžete si ho v Nastavení namapovat na jinou klávesu. Ovlivnit můžete délku a intenzitu podsvícení klávesnice nebo rychlé přepínání mezi jazyky pomocí tradičního glóbusu.

Klávesnice sama o sobě je obrovský krok kupředu, a hlavně tím správným směrem. Pokud oželíte funkční klávesy a Escape si nastavíte na klávesu Control, budete spokojeni. Klávesnice je tenká, příjemná, dostatečně velká i pro velké prsty a mírně zapuštěná v těle obalu. Neměla by se tak obtisknout na displej.

JÁ A MYŠ, TEDY TRACKPAD

Tohle je kapitola sama o sobě. Tak hodně jsem se bránil, až jsem podlehl a teď si chrochtám. Zase mě dostali, ano jsem asi „ovce“, ale nestydím se

za to. Mám na to svůj názor a opodstatněné workflow. V závěru pochopíte, že je to vlastně celé správně!

Hrozně se mi líbí, že kurzor myši za dvě sekundy (můžete ovlivnit) vždy zmizí z displeje. Nemusím na něj pořád koukat, klidně beru do ruky Apple Pencil a kreslím či upravuji fotky. Kurzor si můžete zcela přizpůsobit svým představám – jeho velikost, barvu, rychlost, intenzitu atd. Když budete chtít velký růžový puntík, klidně ho na svém iPadu můžete mít.

Pokud jde o ovládání je situace zatím nekompletní. Systém jako takový a nativní aplikace jsou v pohodě. Po přejetí na ikonu se výrazně zobrazí daná ikona, ovládací tlačítko nebo šipka. Kurzor krásně reaguje na text, z kolečka se stane klasický kurzor a naopak. Problém nastane, když narážíte na nekompatibilní aplikaci. Například v Adobe Lightroom nemohu vůbec listovat fotkami pomocí dvou prstů. V **Tweetbotu** jde jen těžko swipovat pomocí kurzoru do stran, musíte vždy tweet chytit myší a táhnout. A podobných situací lze nalézt více.

Vše je samozřejmě o vývojářích. Jen za poslední týden jsem viděl v App Storu několik aktualizací, kde vývojáři přidali podporu trackpadu a myši. Všichni také čekáme, že Apple razantně změní celý systém ovládání myši v novém operačním systému

iPadOS 14. Jak by řekl klasik: „Bude to dávat větší smysl.“ Musíme si počkat. Ale i teď není nic problému. Jak jsem již řekl, nemusím vůbec sahat prsty na displej a dělám ty samé věci – někdy jsem rychlejší, jindy to trvá déle. K tomu se asi někdy vrátím zcela samostatně.

PROBLEMATICKÁ HMOTNOST

Ano, klávesnice s velkým iPadem Pro je těžší než 13" MacBook Air. V ruce něco váží, ale není to tak hrozné. Popravdě jsem to čekal horší a byl jsem příjemně překvapen. Stále můžete vzít iPad do ruky a chodit celý den po městě. Naopak oproti Smart Keyboard oceňuji větší bytelnost, velmi elegantní vylisované logo na přední straně obalu a tmavší černou barvu. Bonusem je samozřejmě i port USB-C navíc na boční straně. Sice přes něj můžete jen nabíjet, ale i tak se hodí. V praxi je o něco pomalejší než USB-C na těle iPadu, ale na noční nabíjení to bohatě dostačuje.

Dokonce si nový port pochvaluji. Konečně mohu nabíjet iPad z pravé i levé strany. Když ho mám na stole, mohu použít jiný kabel a nikde mi nic netrčí. Škoda, že nejde použít pro připojení periferií nebo hubu USB-C, ale i tak prostě máte port navíc. Nabíjet budete pomocí céčka na těle klávesnice a hub si připojíte do iPadu. Šmitec.

LEVITUJI

iPad drží na těle obalu jako přilepený. Můžete klepat, třepat, bouchat asi ne, ale i tak iPad prostě nespadne. Magnety jsou opravdu silné. A právě díky tomu si můžete užít levitaci a několik úhlů náklonu. Je pravda, že k otevření celého obalu budete potřebovat obě ruce. Elegantní otevírání pomocí jednoho prstu jako u MacBooku se zde nekoná. Musíte tahem překonat první úhel náklonu. Samotné nastavení iPadu do levitující polohy už lze dvěma prsty.

Líbí se mi, že někdy mohu mít iPad hodně nakloněný a jindy zase ve vodorovné poloze. V praxi těch úhlů zase tolik není, ale pořád je to lepší než předtím, kdy jsme měli jen dva. Trochu jsem čekal, že by mohl jít nastavit zcela do pravého úhlu, ale i tak to stačí. Efekt levitace je velmi příjemný. I díky němu se nestane, že byste při psaní prsty škrtili o displej iPadu. Při největším možném náklonu naopak zvládnou všech pět prstů strčit pod iPad. Vhodné je

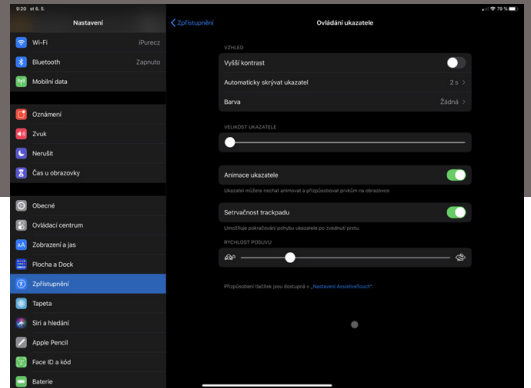
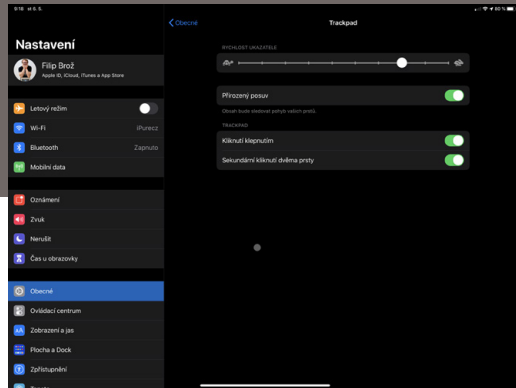
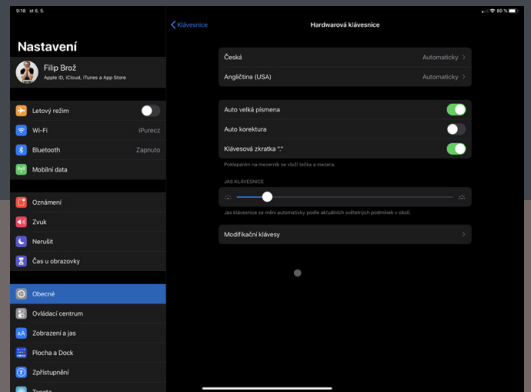
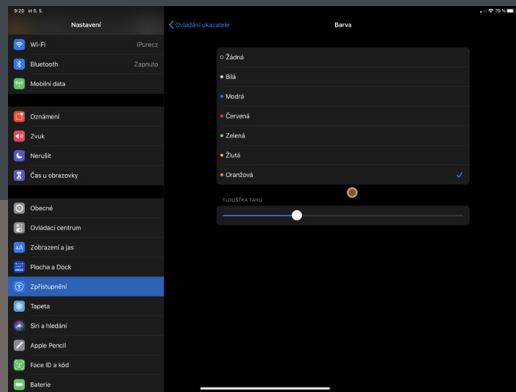
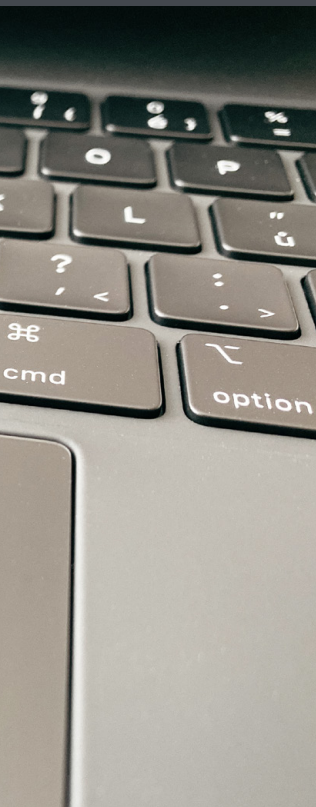
kombinovat náklony i podle stylu práce – u stolu, venku, na sluníčku nebo na gauči. A ano – konečně! Můžete si položit klávesnici na kolena a psát kdekoliv! Žádné překlápění iPadu či něco podobného. Díky větší hmotnosti je iPad s klávesnicí stabilní.

MODULÁRNÍ POČÍTAČ

Já vím, že už konečně chcete vědět, jak jsem spojil dohromady 16" MacBook a 12,9" iPad s trackpadem. Za celou dobu této recenze jsem se nezmínil o jedné věci a funkci. Rychlé sejmutí iPadu z těla klávesnice! Tohle je podle mě „real game changer“. I když jsem používal a stále mám Smart Folio nebo Smart Keyboard, případně alternativní obaly a klávesnice, nikdy jsem neměl možnost takřka během sekundy držet čistý iPad v ruce a používat ho jako prostý tablet.

Ať chcete nebo ne, tohle je pro mě jeden z největších benefitů tohoto příslušenství. Když prostě

Kdykoliv stačí jen trhnout a iPad se stane iPadem. Cvak a máte z něho zpátky pracovní stanici nejen na doma, ale hlavně na cesty. Displej MacBooku si nikdy nevezmete do postele nebo do auta.

nechci trackpad, tak iPad vezmu do ruky. Užiji si skvělý design, nízkou hmotnost, přečtu si knihu, časopis, web, mrknu na film, zahraji si hru nebo si upravím fotku pomocí Apple Pencil. Sen o modulárním počítači se stal skutečností.

Když chcete plnohodnotně pracovat, například Numbers jsou ve spojení s trackpadem konečně použitelné nejen pro čtení, ale i tvorbu tabulek, máte zde klávesnici. Dle toho, co děláte, vám dost možná bude stačit iPad Pro s novou klávesnicí jako náhrada počítače. U mě se tak rozhodně nestalo. I nadále pojedou v setupu velkého MacBooku Pro a velkého iPadu Pro. Jen s tím rozdílem, že díky klávesnici a trackpadu se z iPadu může kdykoliv stát 13" MacBook. Ano, když mě nebaví práce na Macu a chci například pracovat na cestách, v posteli či na gauči, je iPad s trackpadem skvělé zařízení.

Když chci naopak prostý tablet, nikdy to nebylo rychlejší, tedy pokud jste nepoužívali iPad v jeho přirozené podobě bez příslušenství. Ať chceme nebo ne, iPad se čím dál více stává modulárním počítačem. Chvíli z něho máte laptop (s trackpadem), pak zase čistý iPad. Ve výčtu chybí už jen lepší připojení na **externí monitor**, kdy se z iPadu podobně jako z Macu stane jen kus železa s kabelem a vše podstatné uvidíte na externím displeji. To pravděpodobně přijde v novém iPadOS. Nechme se překvapit.

ZÁVĚR

Nová Magic Keyboard není rozhodně **nejlevnější**. Za deset tisíc korun si můžete **pořídit základní iPad**, což je vtipné. Apple s Magic Keyboard cílí na plnohodnotnou náhradu počítače, což snad bude ještě snazší s novým systémem.

Pokud hledáte nějakou klávesnici k iPadu Pro, věřte mi, že lepší řešení aktuálně neexistuje, a to i přes větší hmotnost a cenu. Trackpad se rychle stane vašim denním chlebem, klávesnice je super a využívat můžete všechny klávesové zkratky. Kdykoliv pak stačí jen trhnout a iPad se stane iPadem. Cvak a máte z něho zpátky pracovní stanici nejen na doma, ale hlavně na cesty. Displej MacBooku si nikdy nevezmete do postele nebo do auta. Magic Keyboard vám z iPadu Pro udělá modulární počítač, tedy tablet a laptop v jednom.

Vtipné je, že iPad Pro s nasazenou klávesnicí spolu s 16" MacBookem Pro stále bez problémů vložím do **batohu Peak Design** a mohu tak u sebe kdykoliv mít obě zařízení, což je trochu overkill. Protože **školím**, potřebuji obě zařízení – iPad i MacBook. Nemohu se ani jednoho zbavit, ale jsem si jistý, že se v práci mohu spolehnout na obě zařízení. Jde jen o to, co aktuálně potřebuji. Občas tablet, 13palcový „plnohodnotný“ laptop a 16palcový profesionální laptop se vším všudy.

Bakalářka na iPadu

Magazín ■ Karel Oprchal

Letos dokončuji bakalářské studium na vysoké škole, což vyžaduje vypracování závěrečné práce. Jak mnozí vědí, napsat takový text trvá dlouho, stojí to hodně úsilí a přemýšlení a někdy je docela omezující potřeba práce na jednom místě – v mém případě doma. Už před lety jsem si na práci mimo domov zvolil iPad Pro, k němuž je díky představení nové Magic Keyboard v tuto chvíli upřena veškerá pozornost. Efektivní práce na něčem komplexním je ale na iPadOS složitější, než sám Apple prezentuje.

Tvůj příští počítač nebude počítač. Prodejní heslo **iPadu Pro 2020**, k němuž má nemálo **youtuberů**, recenzentů i členů naší redakce své výhrady a máme pro ně konkrétní důvody. Nebudu zde zabrušovat do hodnocení Magic Keyboard pro iPad Pro, kterou nepoužívám, a v tomto čísle najdete také skvělou recenzi od Filipa, ale musím říct, že klávesnice od Applu jsou jednou z věcí, které práci na iPadu trochu komplikují. Má momentální sestava je 12,9" iPad Pro 2018 a fyzická **Magic Keyboard k Macu** v obalu **Canopy** od Studio Neat. O tomto řešení jsem se ve svých článcích vícekrát zmiňoval a stále mě nepřestalo bavit.

Prvním argumentem je cena a návratnost, protože kombinace fyzické klávesnice a obalu vyjde v tuto chvíli o dva tisíce levněji než nejlevnější klávesnice k třináctipalcovému iPadu Pro – Smart Keyboard Folio. Při koupi nového iPadu vám klávesnice s obalem zůstávají a měníte pouze iPad. Druhým argumentem je layout a ergonomie. Zatímco fyzické klávesnice k Macu vždy byly oblíbeným příslušenstvím, u klávesnic pro iPad a MacBook Apple poslední dobou hledal nová řešení, aby se nakonec stejně vrátil k původní architektuře a technologii jako k tomu nejlepšímu, co bylo vyrobeno. Dále má fyzická klávesnice oproti klávesnicím pro iPady unifikovanou velikost, již známe i z MacBooků, a nemění se v závislosti na velikosti obalu, do něhož je vpravena.

Odhlédneme-li od změn šířky klávesnice, Apple tedy dnes prezentuje Magic Keyboard k iPadu jako to nejlepší příslušenství pro opravdové pisálky,

řešení pro profesionály, kteří ke svému nejlepšímu železu požadují nejlepší periferie. Dává to smysl, ale pouze za předpokladu skutečné profesionality iPadu. Zde právě narážíme na layout. Desetitisícová Magic Keyboard sdílí se svojí sestřičkou pouze skvělý nůžkový mechanismus kláves a naopak postrádá, ostatně jako všechny klávesnice od Applu pro iPad, celou horní řadu kláves. Kromě použití Escape, přestože jeho podpora v iPadOS není závratná, nemáte na klávesnicích možnost upravit jas ani hlasitost, v případě Magic Keyboard její podsvícení. Právě absence těchto kláves je ztělesněním tlusté čáry mezi světy iPadu a Macu, kterou Apple ctí jako Desatero. Z tohoto pohledu mi přijde moje klasická klávesnice paradoxně profesionálnější než profesionální Magic Keyboard pro iPad.

APPLE A JEHO DEFINICE PROFESSIONALITY

Apple miluje svůj iPad stejně jako Mac a má za to, že tyto produkty by neměly splynout, ať se to v tuto chvíli zdá jakkoli pravděpodobné. Idea kurzoru „myši“ na iPadu je stejná a zároveň úplně jiná než na Macu. Používání Escape a klávesových zkratk na iPadu funguje sice stejně, ale rozdílů oproti Macu, je nepřeborné množství. Každý uživatel si na to musí prostě přijít sám, protože hypotetických scénářů,

kdy, co a jak funguje, je příliš mnoho a nedá se to paušalizovat. Klávesové zkratky pro stejné úkony se dokonce liší napříč vestavěnými aplikacemi. Rozdíl vidím v tom, že ačkoli Apple umožní používat zkratky, klávesnice i trackpady, pořád nedokázal (a možná ani nechce) odpoutat uživatele od nutnosti dotýkat se displeje. Na Macu to všechno perfektně funguje, jsou to jediné cesty, jak s Macem komunikovat. Na iPadu se ale pořád jedná o náhrady doteku, alternativní řešení. To je totiž to „core“ iPadu a všech dotykových zařízení Applu, to jádro pudla, které s každou generací iPadů vyvstává na povrch víc a víc – pohodlnost a spolehlivost doteku.

Apple, ač by z hlediska výkonu mohl iPadu Pro dát přinejmenším takový výpočetní výkon, který má nejlevnější MacBook se systémem macOS, drží dotykovým prostředím iPadOS pozice a brání role počítače a výkonného iPadu. Rozhodnutí vyčlenit z iOS samostatný systém pro tablety dává větší a větší smysl. Apple nám nechce umožnit, abychom dělali na iPadu to, co na počítači, protože bychom se na tom malém displeji buď „uťupali“, anebo bychom se museli doteku vzdát. Potom by ta vize dokonalého doteku rázem zmizela. Proto Apple konstantně hledá takové řešení dotykového prostředí, aby umožnil lidem dělat všechno potřebné (říkejme tomu „to nejnnutnější“), ale aby zároveň nepodkopával

to, na čem iPad stojí. Potom si nebudou muset pro běžnou agendu kupovat počítač s tisíci nastaveními, kterým nerozumí, a potenciálem, který nevyužijí. Odtud ta ambivalentní věta: Tvůj příští počítač nebude počítač. Fyzicky ano, všechno jsou to počítače, ale reálně ne, protože operační systém počítače patří nadšencům a profíkům, jakkoli vágní přívlastek „Pro“ je, a masám patří jednoduché tabletové řešení, pokud se jim nechce psát maily a občas trochu pracovat s multimédií rovnou z telefonu, čemuž sám nehoduju.

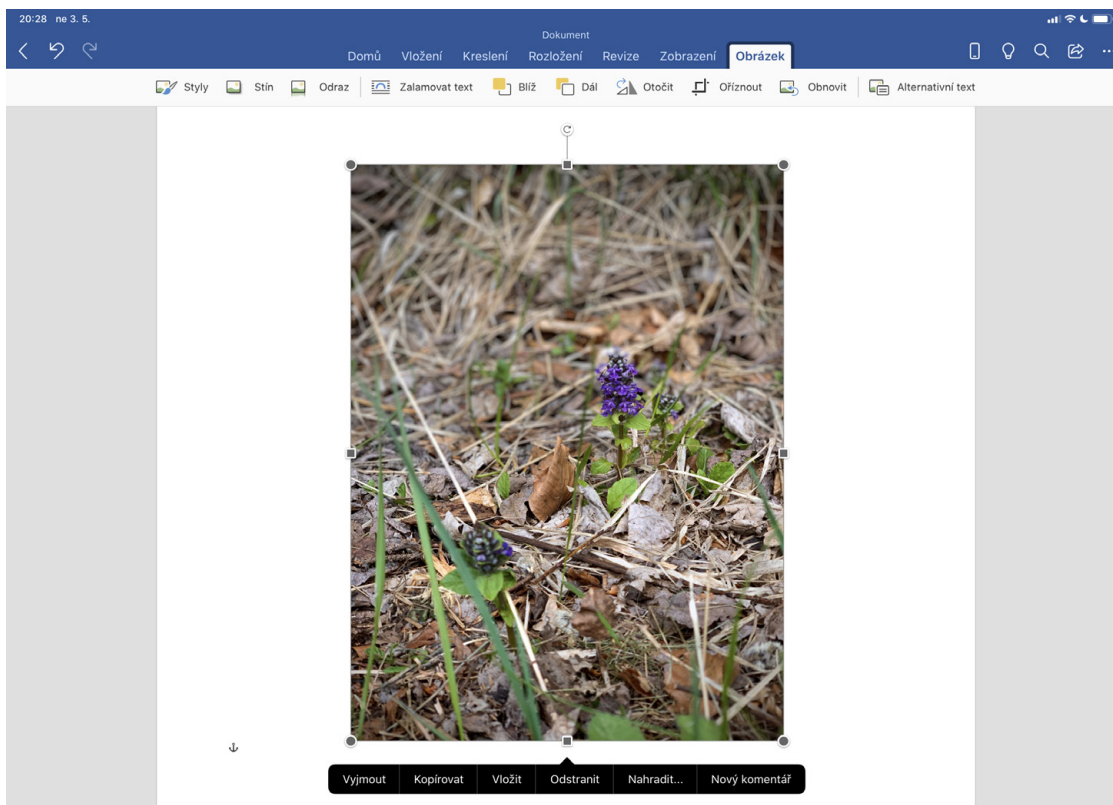
MEZI DVĚMA SVĚTY

Možná vlivem toho, že v mém dětství chytré telefony nebyly, pro mě počítač představuje nutné domácí vybavení. Odjakživa jsem měl Windows a zůstal jsem na nich, převážně kvůli hrám, dodnes. Nemám Mac a zatím jsem nedospěl k názoru, že ho potřebuji. Práci do školy i časopisu tedy běžně vykonávám venku na iPadu a doma na počítači, ale pro určité úkony a možnost pohybu po celém domě i zahradě mám iPad s klávesnicí neustále na stole, hlavně v těchto chvílích. Z pohledu mých běžných potřeb a opravdu bezkonkurenční praktičnosti iPadu jako takového, bez ohledu na volbu klávesnice, jsem naznal, že je pro mě kombinace domácího počítače a iPadu na cesty absolutně ideální řešení.

Díky cloudovému sdílení dat mám ke všemu odkudkoli přístup, třeba vyhotovit článek nebo upravit školní dokumenty jsem na iPadu schopen bez výhrad. PDF a textové dokumenty pročítám na iPadu nebo PC podle nálady a jedná-li se o anotace, беру hned do ruky Apple Pencil, která pro tyto účely ve školním prostředí nemá konkurenci. Díky iPadu a tužce jsem za tři roky vysoké školy ušetřil stohy vytištěného papíru a šmíráků na poznámky, do školy s sebou kromě iPadu nenesím téměř nic – vše vepisuji elektronicky rovnou do poskytnutých školních dokumentů nebo zapisuji do OneNotu. Jen v případě přednášek jsem zůstal u pera a papíru, protože se mi ze zápisků potom lépe učí. Pro takový scénář je iPad skutečně stěžejní kus hardwaru a nemohu si ho vynachválit. Snad uznáte sami, že v podstatě předčí MacBook, protože klávesnici kromě psaní článků a prací do školy de facto nepotřebuji.

VŠECHNO ONLINE

Na pomyslnou hranici mezi okleštěným iPadOS a plnohodnotným řešením desktopových aplikací člověk narazí poté, co vyřídí agendu a přijde čas na přesnou práci. Kolegové se ve svých videích a článcích stále zabývají úpravou fotek, videí, programováním a mnoha dalšími oblastmi, kde iPad potenciálně

softwarově pokulhává (protože výkonu má až až), nebo naopak vyniká, a v pravidelných intervalech se k problematice vracejí, když se na trhu něco změní. Otázkou však zůstává – co text?

Ne všechno se píše tak jednoduše jako e-maily, příspěvky na blog, nebo články v Google Docs. Svou bakalářskou práci vypracovávám ve Wordu, jelikož nám po dobu studia za tímto účelem univerzita poskytuje licenci Office 365. To mi zcela vyhovuje, protože se v prostředí služeb Microsoftu podle svých potřeb vyznám a konkrétně na OneDrive a OneNote jsem byl zvyklý již dávno. Ostatně do Windows je OneDrive zakomponovaný v podobě složky v Průzkumníkoví a systém s ním velmi dobře pracuje, stav synchronizace a nastavení jsou k dispozici přes ikonu v hlavním panelu. Aplikace pro iPad i iPhone zvládl Microsoft bravurně, takže zvolit pro sladění Applu a Windows právě cloudové a kancelářské služby od Microsoftu se mi jeví jako dobrá volba.

S registrací licence jsem si na začátku studia propojil svůj bezplatný účet u Microsoftu s tím univerzitním, čímž jsem svému starému účtu dal možnosti placeného členství. Dále jsem si všude k OneDrive a OneNote nainstaloval ještě balíček Word, Excel a PowerPoint a přihlásil jsem se. Nějakou dobu po přihlášení si nakonec všechny aplikace včetně těch dříve nainstalovaných uvědomily propojení

školního a soukromého účtu, mezi nimiž tak začalo jít přepínat nebo volit úložiště. Posledním krokem bylo přesunutí celého archivu školních materiálů na OneDrive, abych měl všechno po ruce v reálném čase, což završilo nezávislost na hardwaru jako takovém a usnadnilo veškeré další činnosti i studium.

Pokud dojde k tomuto propojení, aplikace Office slouží jen jako zobrazovače a editory online uložených souborů, které se dají jednoduše sdílet, organizovat a upravovat s někým dalším. Moderní Office ukládá dokumenty primárně na OneDrive, podobně jako Apple na iCloud, případně iCloud Drive, a všechny změny v dokumentech tam automaticky odesílá, tak jako Google Docs a další aplikace. To je dnes, řekl bych, jediné správné řešení. Takto vzniká i moje bakalářská práce, která se tak stále zálohuje, můj vedoucí si ji nemusí ukládat, aby ji upravil a upravenou odeslal zpět, neztratíme se ve verzích a hlavně v reálném čase vidím, že ji otevřel a kde zrovna je.

OMEZENÍ NEBO VÝHODA?

Na bakalářské práci se mi víc než dříve potvrdilo, že díky klávesnici, skvělému displeji, skladnosti a multitaskingmu, který iPad Pro zvládá dobře, je skutečně pohodlné přinejmenším na největším

iPadu napsat kvanta textu. Dokonce i vlastní fonty se dají do Wordu pomocí různých aplikací doinstalovat. Například iFont a mnoho dalších, pokud jste jako já a nespokojíte se s klasickou nabídkou předinstalovaných písem... Jediným úskalím zůstává formátování.

V případě, že formátování vašeho textu představuje jen několik enterů či tabulátorů, nebo text někdo následně převezme a formátování provede za vás, nestojí vám na iPadu nic v cestě. Bakalářská práce ale představuje dokument, kde je úprava a organizace textu velmi důležitá a pouze ve vašich rukou. Pokud si stáhnete Word pro iPad a postavíte jej vedle jeho plné verze pro Windows, nestačí se divit, jak málo toho jde na iPadu ve smyslu formátování udělat. Kvůli ovladatelnosti dotykem a taky v souladu s výše uvedenou filozofií iPadu přišel Word o celou řadu detailních funkcí a možností úprav a ponechal si jen ty nejdůležitější. Kromě zcela základních úprav písma jako je kurzíva, tučnost, barva či indexy umí Word samozřejmě texty zarovnat, upravit řádkování, předsadit text, zapnout číslování a odrážky a umožní zvolit styl. Vkládat lze různé objekty jako tabulky, obrázky nebo textová pole s tím, že se při úpravě konkrétního objektu objeví další omezené možnosti úprav. Vložit můžete také hypertextové odkazy, poznámky pod čarou, komentáře, číslování stránek, upravovat záhlaví a zápatí a pár dalších věcí. Pokud dokument dáváte s někým dohromady, je zde podpora revizí a komentářů. Co se týče stránky, lze samozřejmě upravit okraje, její orientaci, velikost a dokonce dát text do sloupců. Specifikem Wordu pro iPad je kreslení, aby mohl uživatel využít výhod Apple Pencil. A tím to končí.

Pokud rádi upravujete délku odsazení prvního řádku, počet bodů odsazení následujícího odstavce, vkládáte křížové odkazy, upravujete délku tabulátoru, chcete přesně definovat odsazení číslování, tvoříte si styly, využíváte v plné verzi Wordu asistenty pro práci s referencemi, tj. spravujete bibliografické citace, rejstříky v dokumentu nebo seznamy citací, a obecně potřebujete text stvořit k obrazu svému, iPad není pro vás. Respektive musíte tyto úpravy provést jinde, na jiném zařízení. Já si myslím, že si vaše bakalářská práce tento důraz na detail zaslouží, a proto zastávám názor, že napsat bakalářku na iPadu nejde. Konkurenční textové editory dostupné na App Store sice ve svých schopnostech Word na iPadu úplně nepředčí, ale předpokládám, že pro omezenost Wordu si ho člověk jen tak nestáhne – mnohem spíš díky propojení s dospělou verzí. Pokud

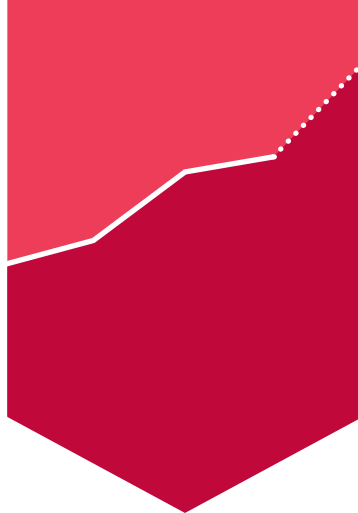
chce člověk jednoduchost a nepotřebuje složitější formátování textu, Ulysses, Google Docs nebo předinstalované Pages udělají skvělou práci.

Nabízí se dvě varianty, jak z toho ven. Buď text naformátujete tak, jak vám to iPad umožní, a všechny mezery, odsazení a odkazy doladíte a přidáte dodatečně, až se dostanete k počítači, anebo text na počítači rozepíšete, vše přednastavíte, a budete pokračovat na iPadu s nastaveným formátováním. Každé nastavení, jak víte, platí, dokud ho nezměníte, případně odstavec od odstavce, tudíž se dá velmi dobře pracovat i tím druhým způsobem. Na iPadu pak vidíte finální podobu textu a nemusíte již na formátování myslet. Veškeré úpravy z desktopového Wordu jsou samozřejmě stoprocentně kompatibilní s Wordem na iPadu, takže se není třeba bát, že by se změna, kterou provedete na PC, na iPadu nezobrazila nebo vám text nějakým způsobem udělala nečitelným.

MNĚ TO TAK VYHOVUJE

Přestože je nad tím vším potřeba uvažovat, má to smysl. Ztotožňuji se s myšlenkou, že počítač (ať už Mac nebo PC s Windows) je pracovní nástroj, který má poskytovat tu největší volnost a množství možných úprav, a iPad má být multifunkční, nechat vás udělat, co je potřeba, ale nebude to raketová věda. Rozumím, proč iPad vypadá, jak vypadá, a proto ho mám. Rozumím výhradám k práci s aplikací Soubory, ale určitě si nemyslím, že je nutné považovat iPad za nedostatečný jen proto, že neumí to, co počítač. Počítač i iPad jsou určeny jiným činnostem a mnohdy i jiným cílovým skupinám. Pokud potřebujete vykonat pořádnou práci, musíte na to mít pořádný stroj. Pokud si ale vystačíte s tím, co nabízí iPad, netrapte se složitým systémem na počítači a kupte si iPad.

Mám to nastavené tak, že práci na složitějších textech na počítači začínám a končím – na začátku určím, jak bude práce zhruba vypadat, a na konci všechno zkontroluji a odevzdávám v potřebném formátu, případně tisknu. Tyto fáze je nejlepší provádět na počítači, už jen proto, že samotný export do PDF při použití vlastního fontu může působit potíže nebo jde o placenou funkci. Na počítači na uživatele čeká v zásadě nejmenší množství takových nástrah či omezení a on může podle libosti ovlivnit to, jak bude finální dokument vypadat. Přesně definovat tisk i odevzdat soubor na web, který může být s iPadem nekompatibilní. To se už moc často neděje, ale pamětníci starých systémů jsou opatrní. Vše výše uvedené ale v průběhu vzniku textu nehraje roli. Důležité je pohodlně psát, soustředit se jen na pár úkonů najednou a nebýt vázán na jedno místo – a nejen mně tím iPad dělá obrovskou radost.

| Pandemické výsledky

Magazín ■ Jan Pražák

Přestože se celý svět potýká s problémem v podobě covid-19, mnohé firmy zatím pracují podle plánu. Možná se změnil styl jejich práce, ale s produkty, které měly v plánu uveřejnit, dostaly svým harmonogramům. Apple není jiný.

Druhé čtvrtletí v jeho finančních výsledcích je tady a není vůbec špatné. Vlastně díky těmto výsledkům můžeme pochopit, jak moc se Applu podařilo přečkat celosvětově nejtěžší období. Možná nám to i lehce nastíní, co tuto kalifornskou firmu čeká v nadcházejících letech. Jaká je její budoucnost.

VELKÁ ČÍNSKÁ ZEĎ

Pokud o ní čtete články, osobně jste ji navštívili, nebo alespoň viděli dokumentární cyklus Čína z výšky, uvědomíte si, jak silným trhem Čína je. A to ať už jste tamním výrobcem, dodavatelem nebo svou výrobu stavíte na červených firmách. Do té poslední skupiny patří Apple. V Číně skoro všechny produkty montuje a od místních dodavatelů pochází i mnoho součástek pro oblíbené výrobky.

Není se tak čemu divit, že Tim Cook – výkonný ředitel kalifornské společnosti – optimisticky pochválil rostoucí tržby za březem v porovnání s únorovými výsledky. Ve druhém měsíci letošního roku totiž v Číně vrcholil boj s koronavirem, přičemž v Číně byly prodejny americké společnosti celý měsíc zavřené.

Zároveň trefně poznamenal, že se v dubnu zvedla poptávka po nových produktech Applu i celosvětově. To z toho důvodu, že mnoho lidí začalo pracovat více z domova a chtěli si zajistit to nejkvalitnější vybavení. Krize jako dopad boje se zákeřnou nemocí navíc není chvilkovou záležitostí, ale stále pokračuje.

SEČTENO, PODTRŽENO

Apple za poslední tři měsíce dokázal vygenerovat obrát 58 miliard amerických dolarů. To je o 5 miliard (1 %) více než za stejné období minulého roku. Nejvíce rostla (nepřekvapivě) skupina služeb a nositelné elektroniky, pokles naopak zažily prodeje Maců, iPadů a poslední dobou i iPhoneů.

Je zajímavé sledovat příjmy dle jednotlivých kategorií. iPhone zastává úchvatných 50 %, následován 23 % služeb a poprvé i 11 % nositelné elektroniky. Vzhledem k tomu, že do této poslední kategorie spadají Apple Watch, AirPods nebo HomePod, tak se zde jedná o neskutečný růst. Apple tak může říci, že už není společností, která generuje zisk pouze z iPhoneů.

Telefony od Apple přinesly v tomto čtvrtletí 29 miliard dolarů. Což je, i přes obecně upadající segment, stále o 3 miliardy více než loni. Minulý rok

Tim Cook

Chief Executive Officer

Služby vzrostly ročně o další dvě miliardy dolarů a přitom například v oblasti filmové a seriálové tvorby dostalo mnoho uživatelů službu Apple TV+ na rok zdarma.

však přinesl 17% pokles prodejů, letos je to pouze 7 %. iPhone SE je rozhodně tahákem a nejvíce se projeví v příštích finančních výsledcích.

Služby vzrostly ročně o další dvě miliardy dolarů a přitom například v oblasti filmové a seriálové tvorby dostalo mnoho uživatelů službu Apple TV+ na rok zdarma. Proto je úžasné sledovat, jak se tento segment rozvíjí.

Výsledek? Přes 11 miliard dolarů čistého zisku. Oproti minulému roku je to sice lehký pokles, ale která firma by v současných podmínkách takové výsledky nebrala? A tak si Apple přihřál polívčičku. Při videokonferenci připomenul svůj závazek přispět během 5 let investicí 350 miliard dolarů do americké ekonomiky.

NÁVRAT DO NORMÁLU

Tim Cook nezapomněl pochválit dodavatelský řetězec, který se plně vrátil do plného provozu. Jen díky nim společnost zvládla vydat nový iPhone SE, nový iPad Pro včetně Magic Keyboard a také vylepšený MacBook Air. Přičemž magické klávesnice se podařilo k zákazníkům dostat skoro o měsíc dříve, než bylo původně oznámeno. Přiznal ale, že stále existuje několik způsobů, jak zlepšit spolupráci s dodavateli, k čemuž současná situace velmi pomohla.

Zajímavá byla i zmínka o práci zaměstnanců Apple. Cook pochválil zaměstnance, kteří museli začít pracovat z domova. Zároveň ale přiznal, že narazili na efektivní i neefektivní způsob práce. Někteří zaměstnanci tak možná nepracovali dostatečně produktivně, jako když dojížděli do centrály nebo jiné pobočky Apple.

ŽÁDNÉ PREDIKCE?

I když se Tim Cook, stejně jako finanční ředitel Luca Maestri, těší na následující kvartál, poprvé se k akcionářům nedostala předpověď, jaký konkrétně bude. Vzhledem k tomu, že pandemie zatím zcela neustoupila, mnoho studentů bude

Luca Maestri

Senior Vice President and
Chief Financial Officer

nadále pokračovat ve výuce online a zaměstnanci budou pracovat z domova. Maestri dokonce zmínil jednu firmu, která doslova přes noc dokázala začlenit do svého fungování celou flotilu Maců. Nicméně, nikdo nedostal konkrétní čísla, jak další kvartál bude vypadat.

Přestože v naší redakci nemá služba FaceTime takový ohlas, společně s iMessage dosáhly v uplynulém čtvrtletí nových rekordů v denním používání. To není překvapivé, protože, i když je mnoho z nás „zavřených“ doma, chceme nadále komunikovat s přáteli nebo rodinou.

ZDRAVÍ PŘEDEVŠÍM

Na poli medicíny a zdraví uživatelů Cook poznamenal, že nový elektrokardiogram v páté verzi Apple Watch se stal velmi používanou funkcí. Pomohl k tomu, aby se snížil dříve nutný kontakt mezi pacientem a lékařem. Ošetřující lékař může hodně informací obdržet okamžitě – prakticky daleko dříve, než by sám odhalil mnoho zdravotních komplikací u pacienta. Zároveň jemně nastínil, že tímto krokem Apple zdaleka nekončí a sleduje další možnosti v oblasti zdraví.

PŘÍBĚH NEKONČÍ

Luca Maestri na závěr zmínil, že jsou stále možnosti, jak společnost rozšiřovat. Pandemie totiž dopadla (nebo dopadne) na mnoho zajímavých menších firem, které by Apple mohl přidat do svého portfolia nebo začlenit do svých stávajících produktů. Finanční ředitel řekl, že v posledních letech byl Apple značně aktivní na poli nákupů a investic a svůj přístup nezměnil.

Je tak možné, že Apple využije následný stav po krizi k výhodnějšímu nákupu firem. Díky tomu by mohl v mnoha oblastech udržet strategickou výhodu před konkurencí. Není se čemu divit, když stále sedí na hotovosti 83 miliard dolarů (ke konci března).

Pandemie dopadne na mnoho zajímavých menších firem, které by Apple mohl přidat do svého portfolia nebo začlenit do stávajících produktů.

Hey Siri, někdo zvoní!

HomeKit ■ Michael Vita

HomeKit a zvonky, zvonky a HomeKit. Apple s námi hraje takovou zvonkohru. Podporu zvonků představil před lety na Keynote a uveřejnil na webu, aby ji vzápětí smazal.

Následovalo několikaměsíční ticho, kdy nikdo nevěděl, co bude. Pak přišla další Keynote a zvonky se nám vrátily. Nyní Apple opět hrdě hlásí, že HomeKit dveřní zvonky podporuje. Pokud byste si chtěli nějaký koupit, máte smůlu. Jak tedy vyřešit chytrý zvonek a ideálně jej „dostat“ i do jablečné chytré domácnosti?

HLEDÁNÍ TOHO PRAVÉHO

Stejnou otázku jsem řešil před rokem a půl, když jsem dokončoval rekonstrukci našeho domu. Mé

zadání bylo o to komplikovanější, jelikož jsem neměl možnost ke dveřím dovést jakékoliv napájení. Hledal jsem tedy chytrý zvonek na baterii se slušnou výdrží, který bude umět posílat notifikace do iPhoneu. Bude umožňovat připojení vnitřní jednotky pro akustické zvonění, bude mít slušnou kameru, mikrofon pro oboustrannou komunikaci a noční vidění. A v ideálním případě bude kompatibilní s HomeKitem.

Seznam bodů byl ještě o něco delší, uvedl jsem jen ty základní. Kupodivu je, kromě poslední položky, takových zvonků na trhu velmi mnoho a v různých cenových relacích. Problém tak nastal jen s podporou HomeKitu. Apple na svém webu aktuálně uvádí jen tři výrobky.

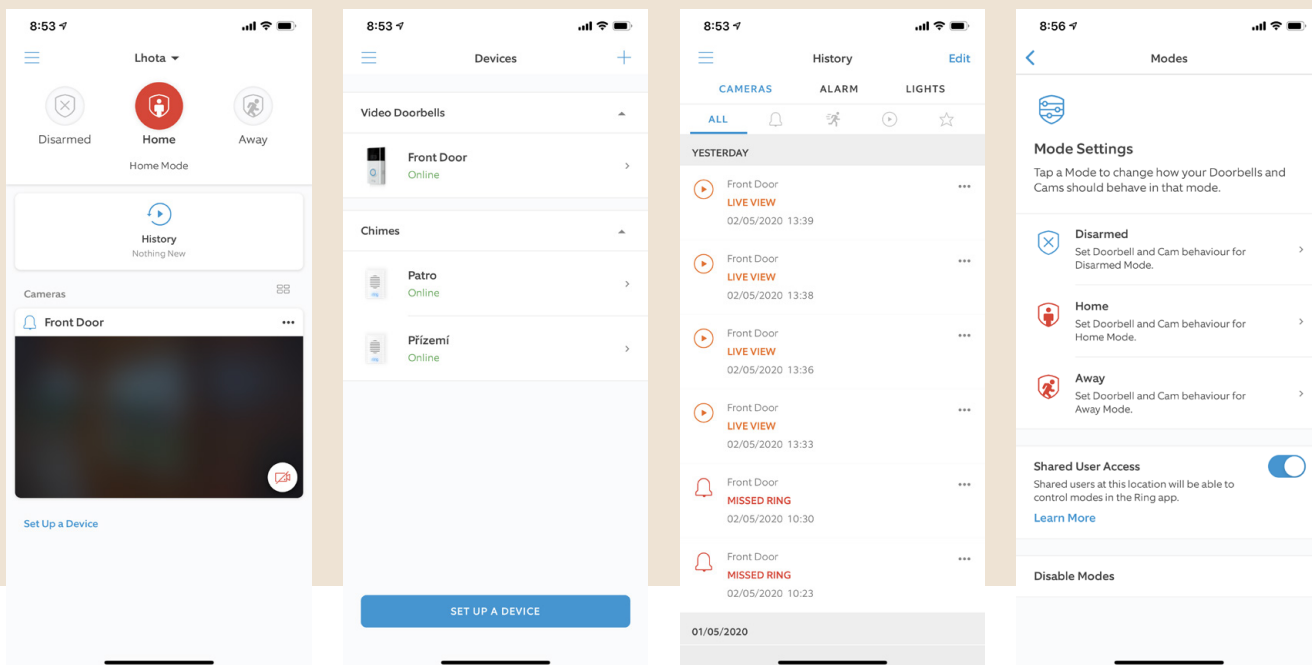
Zvonek od Netatma je takovým jednorozcem, o kterém se dlouho mluví, ale stále ho nikdo nikdy neviděl (není v prodeji). Oproti tomu jednotka od Robina se již v zahraničí prodává, nicméně cena je po přepočtu koruny šílená – základní model stojí cca 16 tisíc Kč.

Navíc v době, kdy jsem zvonek řešil já, byl i Robin jedním z jednorozců. Posledním přírůstkem do rodiny dveřních zvonků je Yobi B3, u kterého však zatím běží jen předobjednávky. V našem případě tedy nebyla jiná možnost, než trochu polevit a poslední požadavek na náš budoucí zvonek vypustit. Chtěl jsem se taktéž vyhnout produktům z Číny – obával jsem se, kde by záznamy z kamery byly uloženy. Nakonec mě nejvíce zaujaly výrobky značky **Ring**.

HELLO, I'M RING, ALEXA'S STEPSON

Ring je americká firma, která nevznikla nikde jinde než v kalifornské garáži před osmi lety. Jejím otcem je Jamie Siminoff, který firmu založil a stál při vzniku prvního produktu – dveřního zvonku. Mottem firmy je snižování kriminality v sousedství, a tak se časem portfolio společnosti rozrostlo o bezpečnostní kamery, světla a alarmy.

Ring se během 6 let stal velmi silným hráčem na poli chytrých zvonků a zabezpečení, což logicky přilákalo pozornost větších firem. V roce 2018

tak Ring kupuje Amazon. Značka a výroby, jsou však zachovány a s ohledem na poslední aktualizace bylo toto spojení velmi přínosné. Ring splňoval všechny mé požadavky na nový chytrý zvonek. Navíc pro něj existují pluginy do HomeBridge. Díky tomu bych mohl odškrtnout i poslední položku na seznamu požadavků, i když jsem o tom v době koupě neuvažoval (HomeBridge jsem ještě neprovozoval). Výběrové řízení vyhrál střední model nabídky výrobce ve své již druhé generaci.

RING DOORBELL V2

Za částku kolem 5 tisíc korun dostanete WiFi zvonek s vyměnitelnou baterií. Ta vydrží na jedno nabití 6 až 8 měsíců dle toho, jak bude zvonek používán. Výdrž minimálně půl roku mohu skutečně potvrdit. Zorné pole kamery je 160°, obraz s rozlišením 1920 × 1080 je vzhledem k určení výrobku dobrý a to i v noci. Oboustranná komunikace funguje výborně, i když reproduktor by mohl být o něco lepší. Potěší i přibalené výměnné kryty zvonku, díky kterým si jeho vzhled můžete lehce přizpůsobit dle potřeby (stříbrná a tmavě hnědá). V balení je i montážní sada umožňující

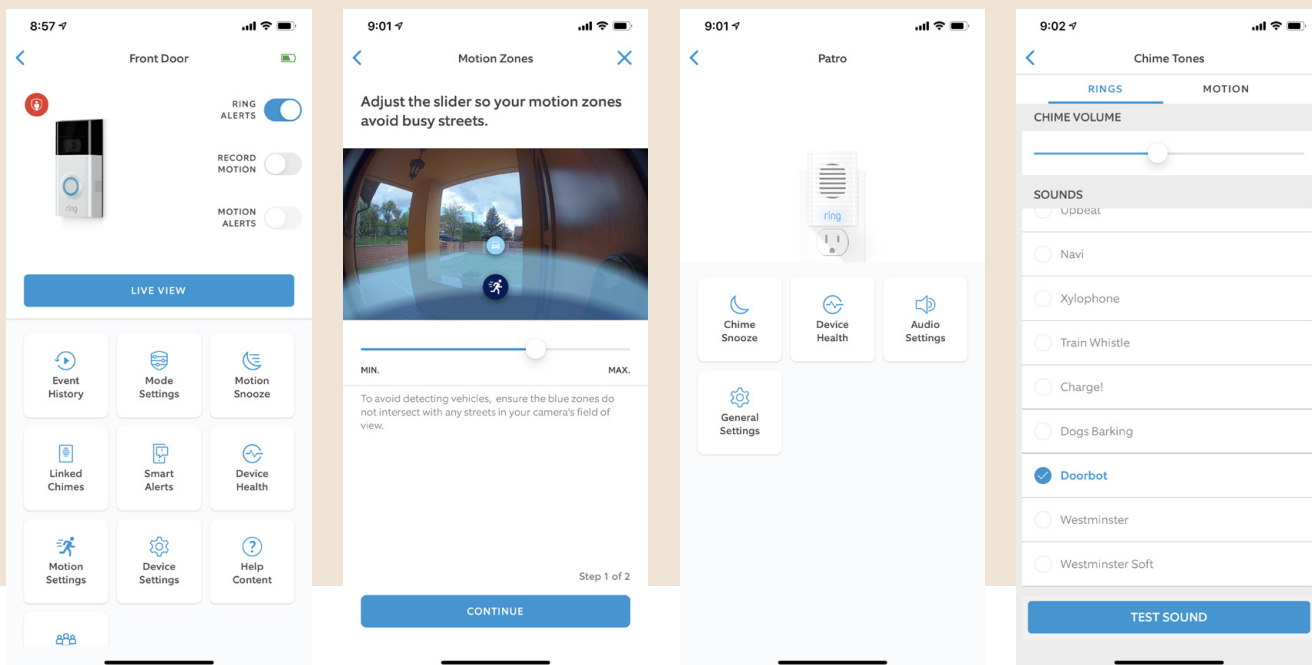
instalaci přímo kolmo na stěnu anebo zvonek uchytit lehce pod úhlem tak, aby lépe zabíral prostor před dveřmi.

Přibalen je i šikvný šroubovák, který budete potřebovat vždy, když půjdete sundat kryt a vytáhnout baterii. Ta je vybavena portem microUSB pro nabíjení a kontrolkou LED. Baterii nabijete přes noc, ale můžete si koupit náhradní a jen je přehazovat. Nově Ring nabízí i solární panel pro zvonek V2, ale ten se u nás zatím koupit nedá.

RING CHIME

Spolu se zvonkem jsem zakoupil i dvojici jednotek Chime. Jedná se o malý reproduktor s WiFi, který se zapojuje přímo do zásuvky. Jeho rozměry jsou skutečně malé (velikost jako napájecí adaptér) – jeden z nich máme například schovaný v knihovně. Primárně je Chime určen k tomu, aby přehrál přednastavený zvuk ve chvíli, kdy někdo zazvoní. Navíc ale slouží i jako zesilovač WiFi pro spárovaný zvonek. Pomůže mu s připojením, pokud má vaše WiFi v místě instalace horší signál. To nebyl náš problém. Chtěl jsem dát jeden Chime do přizemí

Spolu se zvonkem jsem zakoupil i dvojici jednotek Chime. Jedná se o malý reproduktor s WiFi, který se zapojuje přímo do zásuvky.

a druhý do patra. Tak, abych o zvonění byl informován i v době, kdy u sebe nebudu mít iPhone nebo Watch. Odkázat se jen na notifikace mi přišlo od začátku jako nesmysl. Pomocí aplikace Ring můžete v jednotkách Chime měnit zvuky vyzvánění – od běžných zvonků, po tematické podle daného období. A tak se u nás o Vánocích místo zvonku směje Santa a kolem dušiček zase hrají varhany. Na návštěvu je možné vypustit i psy, kteří se rozštěkají vždy, když někdo zazvoní. Bohužel, samotný reproduktor v jednotkách Chime za moc nestojí a kvalita zvuku je dost mizerná. Stačí jen na běžné zvonění. Pokud nastavíte specifičtější zvuk, tak při vyšší hlasitosti nerozeznáte, o co se jedná. To je velká škoda i s ohledem na cenu, kdy za jeden Chime necháte v obchodě bezmála tisíc korun.

APLIKACE RING

Hardware občas někde není úplně dotažený k dokonalosti, ale to, že si výrobce dal záležet, pocítíte v aplikaci Ring. Poslední aktualizací navíc dostala řadu nových funkcí. A tak si i s jedním zvonkem u dveří můžete nastavit malý zabezpečovací systém domácnosti. Aplikace je pěkně graficky zvládnutá a smysluplně členěná.

Okno úvodní obrazovky je rozděleno do tří částí. V první si nově po aktualizaci nastavujete stav zabezpečovacího systému, který může být vypnutý, nebo v režimu jsem/nejsem doma. Další část zobrazuje historii zvonku – poslední události, které nastaly a na které jste ještě nereagovali. Konec

úvodní obrazovky vyplňuje náhledové okno kamery zvonku. Přes „hamburger nabídku“ se pak dostanete do světa možností nastavení systému Ring. A skutečně je co nastavovat i v případě, že vlastně jen jeden zvonek a pár jednotek Chime.

Zvonek nemusí reagovat jen na to, že na něj někdo fyzicky, ale i na samotný pohyb. A právě nastavení pohybového senzoru dostalo poslední aktualizaci to největší rozšíření. Pohybovému senzoru můžete určit, do jaké vzdálenosti má reagovat, případně které části zorného pole má zcela ignorovat. Navíc lze nastavit, aby senzor reagoval jen na lidi a ne třeba na projíždějící auto nebo přebíhající sousedovu kočku. Reakce na takto jasně definovaný pohyb je taktéž věcí dalšího nastavení – může se provést jen video záznam, který se uloží nebo vám bude rovnou zaslána notifikace. Vše pak můžete navíc rozlišit podle toho, jestli jste doma nebo ne.

Naše nastavení, když jsem aplikaci testoval pro tento článek, vypadalo následovně. Pokud jsme byli doma, zvonek samozřejmě reagoval na zvonění tak, jak by se od zvonku dalo očekávat. Pokud však zachytil pohyb osob, pořídil jen video záznam a uložil jej. Pokud jsme však doma nebyli, byli jsme o pohybu osob u dveří upozorněni notifikací a navíc se z jednotky Chime v přízemí spustil štěkot psů. Možností nastavení nabízí aplikace skutečně hodně. Je ale třeba upozornit, že čím víc toho bude zvonek dělat, tím rychleji se bude vybíjet. Já jsem se i při složitějším nastavení dostal na spotřebu 1 % za den.

RING CLOUD

Co by mohlo někomu vadit, je způsob ukládání dat. Ring totiž v rámci free účtu nabízí jen 24hodinový archiv. Dokud zvonek sloužil opravdu jen jako zvonek, bylo to dostačující. Nyní, kdy toho umí o poznání víc, je 24 hodin málo. Výrobce nabízí pronájem úložiště na svém cloudu, na němž bude uchovávat všechny záznamy po dobu 30 dní. Tento pronájem vyjde cca na 80 Kč. Je to výrazně lepší cena, než má například u svých kamer Logitech. Na druhou stranu tyto malé částky za služby pak mohou v součtu představovat pro rodinný rozpočet zbytečnou zátěž. V případě Ringu však záznam nijak jinak uložit nejde. Pokud ale nemáte jinou kameru a zvážíte, co aplikace Ring nabízí a jak lehce si můžete nastavit vlastní zabezpečení domácnosti, není tato částka nijak vysoká.

PODPORA RING

Rád se podělím i o příjemnou zkušenost s technickou podporou společnosti. Zvuk vyzvánění v našich jednotkách Chime měním poměrně často. Každé Vánoce se u nás směje již zmíněný Santa anebo cinkají rolničky. Nebylo tomu jinak ani ty poslední. Bohužel, po odzdobení stromku jsem vyzvánění nemohl vrátit zpět. Aplikace vždy vypsal chybu. Absolvoval jsem řadu restartů, přeinstalování aplikace, vymazání a znovu přidání jednotek Chime do systému, ale bez úspěchu. Obrátil jsem se tedy na podporu přes chat na jejich webu.

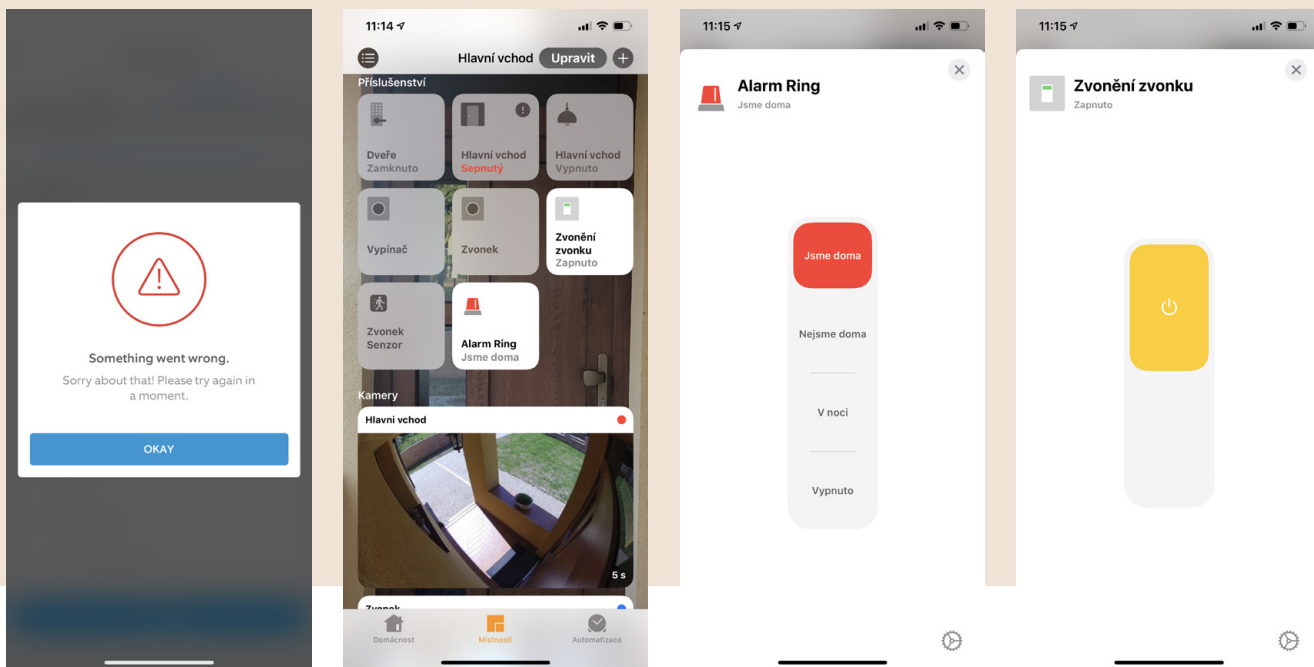
Na začátku mě pravděpodobně odbavil velmi lidský chatbot, který mě přepojil přímo na technika. Ten

Při odchodu automatizace vypne televizi, světla, zamkne dveře a navíc přepne zabezpečovací systém do stavu „nejsme doma“ a Ring změní své nastavení.

slíbil, že se problému bude věnovat. Přibližně po týdnu pak dorazil email, že je problém opraven. Měl jsem vstoupit a vyzkoušet. A skutečně, zvonění se podařilo změnit. Sice aplikace stále občas napíše chybu, ke změně zvonění však dojde. Když si vzpomenu, jak jsem před rokem řešil s českou i irskou podporou Applu bug v HomeKitu, který dodnes není zcela vyřešen, je tato zkušenost o dost příjemnější.

HOMEKIT

Jak již bylo nastíněno, pro Ring existuje pár pluginů, díky kterým přidáte výrobky společnosti do HomeKitu přes HomeBridge. Vyzkoušel jsem jich více, ale nakonec skončil u **HOMEBRIDGE-RING**, který spokojeně provozuji už několik měsíců. Plugin stačí nainstalovat, zadat přihlašovací údaje k účtu Ring a všechna podporovaná zařízení se přidají do HomeKitu. Pokud používáte dvoufaktorové přihlášení, je to drobná komplikace. Bude si muset nechat vygenerovat bezpečnostní token, přes který se přihlásíte. V mém případě se samotný zvonek přidal hned jako několik zařízení. Jednak samotná

kamera, poté jako pohybový senzor, přepínač, tlačítko a zabezpečovací systém. Všechny jeho funkce jsou chytře rozděleny na jednotlivá příslušenství, která samotný HomeKit podporuje. S každým příslušenstvím tak můžete pracovat jinak. Co jsem využil jako první, je HK přepínač, pomocí kterého lze zvonění vypnout. Mám jej nastaven na scénu „Dobrou noc“, která zvonění zvonku vypne. Osobní zkratka, která je navázána na ranní vypnutí budíku, opět zvonění aktivuje. Velmi dobře funguje i pohybový senzor, který se chová přesně tak jak si jej nastavíte v aplikaci Ring (vzdálenost, zóny, rozpoznání lidí). Dokonce je deaktivovaný, pokud je v nativní aplikaci zvonku vypnutý.

Tlačítko na zvonku samozřejmě spustí samotný proces zvonění a odeslání notifikace. Ale v aplikaci domácnost k němu můžete přidat i další funkce, například rozsvícení světla v předsíni. Poslední aktualizace systému Ring přinesla integraci zabezpečovacího systému, což kvituji nejvíce. Systém Ringu je výborný, ale pokud odejdete z domu, musíte v aplikaci nastavit, že nejste doma. Díky napojení do HomeKitu, lze toto zautomatizovat. Při odchodu z domu se spustí automatizace, která vypne televizi, světla, zamkne dveře a navíc přepne zabezpečovací systém v HK do stavu „nejsme doma“ – tato informace se předá Ringu a ten změní své nastavení. Pak se může například při zachycení člověka u dveří rozštěkat smečka psů a vám o tom přijde navíc notifikace.

Abych ale jen nechválil, tak musím říct, že plugin HomeBridge je trochu pomalý. Náhledové

okno kamery se aktualizuje velmi zřídka, i když živý pohled při otevření kamery naběhne hned. Notifikace o zvonění zvonku v rámci HomeKitu chodí s velkým zpožděním, pokud přijde vůbec. Nakonec se Ring stal jedním z mála zařízení, u kterého využíváme aktivně jak nativní aplikaci, tak i napojení do HomeKitu. Funkce v HK jsou využívány na automatizace a scény, aplikace Ring pak na aktivní komunikaci a notifikace. Tato kombinace je funkční, vzájemně se smysluplně doplňuje a plně nám vyhovuje.

ZÁVĚR

Výrobky Ring patří k těm dražším. Avšak za vynaložené peníze dostane dost kvalitní a spolehlivé muziky. S ohledem na to, jak se samotná aplikace Ring za poslední rok a půl změnila a kolik nových funkcí přibývalo, nelituji zakoupení tohoto produktu. Určitě podobného výsledku dosáhnete i levnými čínskými kopiemi. U nich bývá podpora výrobce horší, pokud vůbec nějaká. Velmi příjemná je i možnost integrace do HomeKitu, ač je nutné použít HomeBridge. Rychlost lidí, kteří za tímto pluginem stojí, je obdivuhodná, jelikož nové funkce (zabezpečovací systém) byly integrovány jen pár hodin poté, co Ring vydal aktualizaci své aplikace.

Pokud se podíváme na jiné možnosti, tak jediný zvoněk k HomeKitu, který lze nyní zakoupit, je výrobek Robina s cenou přes 16 tisíc korun (zvoněk nelze zakoupit přímo u nás). Ring Doorbell V2 se tak s třetínovou cenou stává velmi zajímavou alternativou.

Zvuková bonboniéra #15 Efektujeme hlas

Návod ■ Pavel Černoch

Lidský hlas je jedním z nejkrásnějších hudebních nástrojů. Tento biologický hudební nástroj umí stvořit vůbec ty nejkrásnější a nejúžasnější zvuky. Hlas totiž nejsou jen hlasivky. Je to tvar obličeje, jednotlivě kosti v lebce a hrudníku, bránice, dýchací cesty a vzduchový sloupec procházející velkou částí lidského těla. Tento článek bude o tom, jak to krásné na hlase digitálně podpořit, a ještě více přiblížit k dokonalosti.

Začneme založením projektu. V minulých článcích jsem podrobně popisoval, jak projekt v Pro Tools založit a jak jej nakonfigurovat. V dnešním zvukovém návodu si v Pro Tools rozbalíme základní efekty na stopu s nahrávkou mluveného slova a ukážeme si, jak jej finalizovat s hudebním podkresem. Navážeme tak na minulé články o zvukovém programu od Avidu. V případě nejasností neváhejte nahlédnout do starších Bonboniér a zopakovat si některé detaily.

CO BUDE TŘEBA

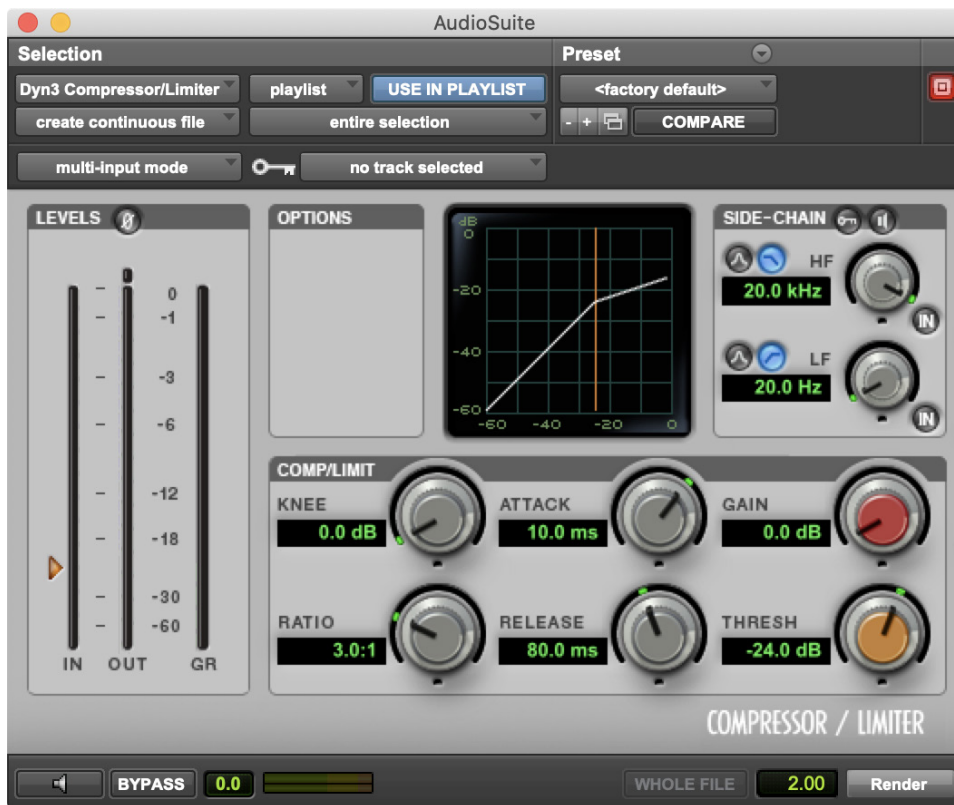
Projekt s jedním hlasem doporučuji založit jako dvě zvukové stopy, plus jednu pomocnou Aux, plus jednu Master Stereo stopu. Dohromady tedy čtyři stopy.

PRVNÍ STOPU, do které naimportujeme hlasový soubor, nebo jej do stopy nahrajeme, si můžeme pomoci paletky nabarvit, abychom si ji zvýraznili pro rychlejší orientaci. Paletku naleznete v hlavním menu Window.

DRUHÁ STOPA je stopou pomocnou. Její vytvoření můžete uskutečnit pomocí funkce duplikace stopy první. Podržte pravé tlačítko myši, nebo pravou stranu trackpadu, a následně vyberte v menu, které na vás vyskočí, položku Duplicate. Druhou stopu však ponechte v základu bez obsahu, duplikujte jen nastavení a efekty na ní navěšené.

Na druhé stopě můžete mít nějaký speciální efekt oproti stopě první. Může to být ozvěna, nebo oblíbené zkresení telefonního sluchátka. Což je vlastně ořezání výšek a basů v ekvalizéru. Dělá se to především tehdy, když chceme oddělit nebo zvýraznit hlavní tok hlasu.

Jak druhou stopu používat? Stačí vždy dotýcnou pasáž z první stopy odstříhnout a přesunout do stopy druhé, mimo hlavní tok hlasu, v které

máte vhodný efekt již nastavený na požadovanou hodnotu. Jakmile přesunete pasáž do druhé stopy, nahrávka se při přehrávání okamžitě v reálném čase efektuje, a to bez dalšího zásahu. Jsou i jiné (off-line) cesty. To ale vždy musíte odstřížek destruktivně a tedy nevratně přepsat. Jednak je to nežádoucí pro další případné úpravy, ale také je to dost zdlouhavé. Proto zařazení pseudo-duplicitní druhé stopy do projektu doporučuji.

Já používám druhou stopu všemi možnými způsoby, ale nejčastěji pro efekt odstraňovače dechu tzv. DeBreath. Když mi přijde, že odstraňovač dechu v první stopě sebere víc, než by měl, odstříhnu malou pasáž kolem inkriminovaného místa a vložím jej do stopy druhé, kde odstraňovač dechu není aktivní. Při stříhání několika hodin hlasu to ušetří desítky minut času. Dále se dá druhá stopa použít tehdy, když chcete aplikovat na konec nějaké věty ozvěnu, ale následující věta už by měla být bez ní. Dejte si do druhé stopy, oproti první, navíc libovolný verb efekt a odstříhnete požadovaný konec věty ve stopě první, a přesuňte jej do takto připravené stopy druhé. Ano, řeknete si, dá se to řešit automatizací, nebo jak jsem psal výše, destruktivní úpravou. Moje nabízená alternativa je ale v řadě případů rozhodně lákavá a přináší řadu benefitů.

STOPU Aux běžně používám pro kompresor. V případě, že nahrávka byla pořízena úplně nasucho, a neprošla kvalitním předzesilovačem a prvotní kompresí, Aux, na kterém je navěšený kompresor nahrávku rozumně „zkompatní“. Někdy používám i druhou stopu Aux 2, a to tehdy, když hlas potřebuje provzdušnit. Tehdy do druhé stopy Aux navěším libovolný efekt verb a mírně jej pustím do stopy hlasu. Dodá mu to prostor a jemnější detaily. Navíc, když je hlas zrychlován, může ozvěna velmi hezky zamaskovat případné negativní jevy elastického zásahu do stopy.

POSLEDNÍ STOPA JE MASTER. Zde je vhodné navěsit limiter, který nám bude kontrolovat to, aby se výstupní signál nedostával do červených čísel a nekresloval výsledný zvuk. Případně maximalizer, který jednak může mít implicitní funkci limiteru, nebo díky míře komprese bude blízko jeho funkci, takže stačí pro lehkou limitaci shodit jeho výstup. Jestliže toužíte po úplně přirozeném výstupu, na Master nemusíte navěšovat vůbec nic a jen si pohlídat, aby signál nešel do červených čísel. Jestliže k přebuzení ve špičkách dochází, Master šavli shodíte na takovou úroveň, kdy se tak neděje.

PRVNÍ STOPA

Řeč bude o mluveném slovu. Může se jednat o youtubeový pořad, podcast, audioknihy, nebo hlášky

či základ pro jingles. Popisovat budeme sekci INSERTS A–E.

Jako první doporučuji použít buď lehčí kompresor a za něj navěsit ekvalizér. Jestliže je hlas dobře nabraný, raději rovnou použiji kompresor s vyšším kompresním poměrem, a v dalším řetězci počet kompresorů omezím, nebo již dále v řetězci aplikuji lehčí kompresi.

Velice obecně lze říct, že školený hlas potřebuje menší míru úprav i komprese než člověk hlasově neškolený. Studovaný umělec svůj hlas umí posadit na bránici a použít rezonátory v lebce a svůj hlas dokáže slušně prohnat biologickým kompresorem – vlastním tělem. Jako příklad si vezmeme třeba hlas Pavla Rímského, který mj. daboval Ramba, nebo Bolka Polívku, který svůj hlas formoval v Divadle Husa na provázku.

Na straně druhé může být vaše dítě, manželka nebo moderátor z místního rádia, který poctivé posazení nahrazuje křičením na blízko do mikrofonu, nebo jen tak jak se říká lidově: kuňká. Jestliže tedy nemluvíte jako Rambo, nebojte se kompresor více nažhavit. Hlavní, co by vás mělo při nastavení kompresoru zajímat, je kompresní poměr (tzv. ratio). Klasický poměr je 2:1, ale nebojte se přidat, když vám hlas přijde málo kompaktní. Míra je na každém uchu. Jen pro představu, komprese více než 5:1

se víceméně používá spíše v reklamě, kde převažuje požadavek především na dobrou slyšitelnost třeba i v autorádiu nebo v hlučném prostředí supermarketu. A přirozenost jde stranou. Takže vyšší hodnotu už bych dával jen výjimečně.

Zostření pak můžete docílit pohybem v sekci Threshold a Gain, nebo Out v nastavení kompresoru. Některé kompresory mají kouzelné kolečko Makeup. V takovém případě můžete výše zmíněné přeskočit. V presetech modulu kompresoru nastavte vhodný profil pro daný hlas. Bývá na výběr mužský preset, nebo ženský, či různá finální použití. Neřešte však pohlaví, ale posazení hlasu. Jestliže je muž malého vzrůstu, a navíc má pisklavý vysoký hlas, lepšího výsledku docílíte, když si zvolíte preset Female. Potom už jen zakroučíte kolečkem Makeup a hlas se z kompresoru vyloupne sám. Takový kompresor v Pro Tools je a jmenuje se Pro Compressor. Jednu dobu jej Avid rozdával za odměnu v nějaké akci, takže nejsem schopen říct, jestli jej dostanete v rámci klasického předplatitelského plánu nyní. Nicméně, dá se pořídit za přibližně 100 EUR přímo na jejich marketu. Jestli jej v knihovně nemáte, nesmutněte, slušných výsledků se dá docílit buď výše popsanou cestou, nebo metodou přes Aux, kterou si popíšeme za chvíli.

Další plugin, který si načteme do sekce INSERTS hned pod kompresor, je ekvalizér. Můžete ale zkusit experimentovat a pořadí prohodit. A jako první vložit do INSERTS ekvalizér a až potom kompresor. Například tehdy, když ekvalizérem zkoušíte odstranit sykavky a kompresor by vám je nafukoval. Nicméně, ve většině případů si v Pro Tools opět troufám doporučit preset dle typu hlasu.

Někdo u takové sestavy již může být s první stopou hotov. Já si tam dále někdy skládám ještě exiter, kterým si zvýrazním ty příjemné frekvence v hlasu, které se mi líbí, ale jsou z nějakého důvodu slabé a pomocí ekvalizéru se mi jej nepodařilo vytáhnout.

Nakonec na stopu hlasu aplikuji ještě limiter. Nepoužívám jej vždy, protože ořeže dynamiku. Kdy tedy použít limiter? Když chceme docílit opravdu obrovské komprese, nebo potřebujeme z nějakého důvodu hlídat přebuzení stopy, např. jestli je speaker příliš dynamický, mluví chvíli tiše a pak začne křičet atp. Limiter sám o sobě hlídá špičky, a tedy

i chvilkové přebuzení. Když jeho práh snížíme, hlídá nastavenou hodnotu. Tím se dá stanovit míra řezání do dynamiky hlasu. Tak jako u každého nastavení, ale i zde doporučuji zkusit to, co se líbí právě vám. Každý hlas je jiný a i nahrávání jednoho hlasu je den co den mírně odlišné. Hlas se dokonce mění i v různých denních dobách. Ráno je hlas větší, méně usazený a tedy hlubší, kolem poledne je vyšší a k večeru již mírně unavený, takže, dalo by se říci „otřepený“. Denní doby můžete proto využít při podpoře konečného výsledku zvuku a zase použít efekt „biologický“. Hlasivky jsou také náchylné na vysychání, takže je dobré dát svému hlasu občasně napít. Ale s mírou, protože moc velké vlhko v ústech zase může způsobovat nepříjemné mlaskání a bublinky pod jazykem, což se špatně opravuje.

AUX

Stopu Aux můžeme využít jako pomoc se silnější kompresí, kdy sečteme několik kompresorů

do jedné stopy, nebo díky ní můžeme odlehčit a provzdušnit hlasovou stopu pomocí ozvěny, či přidat Lo-Fi efekt, který nám celkový zvuk a feel posune do analogové roviny. Jak míra komprese, tak Lo-Fi efekt má mimo jiné na hlas ten účinek, že ve spojení s hudebním podkresem vyplouvá více do popředí. Jestliže chci mít hudbu hlasitější a nechci v ní hlas utopit, přidávám kompresi a ještě třeba Lo-Fi. Celek je pak výsledně hlasitější a agresivnější.

Jen pozor na to, že čím víc komprese, tím víc ztrácí výsledný zvuk na dynamice a detailech, a výsledek se tím může více vzdalovat původnímu zvukovému charakteru. Přirovnal bych to k přesaturování fotky. Někdy se to může hodit, jindy je vhodnější věrnější podání.

MASTER

Nakonec jsme se dostali k master stopě. Zde již volně opravdu jen kosmetické úpravy. Můžeme

lehce použít maximilizer nebo vícekanálový kompresor. Také lze použít vícekanálový ekvalizér nebo master exciter a například doladit to, že je hlas oproti hudbě, i přes vhodnou kompresi na stopě, v některých frekvencích hůře slyšitelný. Snížením hlasitosti hudby bychom však feel výsledného zvuku poškodili. V takovém případě se mírné doladění ekvalizéru hodí.

PODKRESOVÁ STOPA

Na závěr jen pár poznámek k podkresové stopě. Schválně jsem se o ní v textu nezmiňoval, protože se domnívám, že patří do jiného dílu Bonboniéry. Nastavení a konfigurace takové stopy se řídí svými pravidly. Chtěl bych ale vypíchnout, že ekvalizér na podkresové stopě ovlivňuje hlasovou stopu. Především začátečníkům doporučuji nechat po importu podkresovou stopu, jak je, a pro zapuštění do hlasové stopy si hrát pouze s její hlasitostí.

NEXT

